

ності. Вимогами до функціонально-планувальних характеристик виставкових комплексів є: різноманітність можливостей, що надають, багатофункціональність, зручний взаємозв'язок і розмежування; включення наступних функціональних складових: наукової і дозвільної творчості, інформаційної складової, медійної діяльності, різних видів видовищ і розваг.

Виставкові комплекси в минулому проектувалися як об'єкти, що формували публічний простір міста. Це цілі ансамблі, архітектура яких за силою своєї виразності і красою не поступається іншим пам'яткам історії архітектури та культури.

Таким чином, формування або реорганізація виставкових територій та їх комплексів дозволить створити домінуючі містобудівні вузли, сформує нову функціональну інфраструктуру даної території і дасть новий зміст містобудівному простору, який стане культурним громадським центром для жителів сучасного міста.

ПРИЙОМИ РЕННОВАЦІЇ ПАРКОВИХ ТЕРИТОРІЙ ВИРОБНИЧИХ РАЙОНІВ МІСТА (НА ПРИКЛАДІ ПАРКУ МАШИНОБУДІВНИКІВ ВУЛ. ПЛЕХАНІВСЬКА М. ХАРКОВА)

Глущенко К.М.

Науковий керівник – Коптєва Г.Л., канд. архіт., доцент

У сучасному великому місті з населенням понад 500 000 чоловік і великою кількістю промислових підприємств сьогодні складно знайти території для житлової забудови, створення нових підприємств та особливо рекреаційних територій. В той же час в кожному місті існують території, де промисловість перемижується із житловою функцією. Оскільки виробництво і промисловість були основними містоформуючими чинниками за часів індустріалізації і в післявоєнні роки, виробничо-сельбищні території розташовувались частіше за все біля центру міста. Зараз такі промислово-сельбищні райони деградують та утворюють занедбані території в щільній міській забудові, або ж частково змінюють свою функцію, що не сприяє покращенню сучасної містобудівної структури. Тенденції до реновації виробничо-сельбищних районів набувають актуальності, таким чином реновація паркових територій, які безпосередньо розташовані в цих районах, є не менш важливим заходом реновації міста. Зі зміною функції виробничо-сельбищних районів змінюється навантаження на ландшафт, з'являється потреба у створенні багатофункціональних комплексів та впровадженні інноваційних технологій.

Наразі існує багато промислових зон з інфраструктурою, яку можна рекультивати, відновити та використати за призначенням. Цей факт не обминає й існуючі парки, наприклад, у Харкові парк «Зелений Гай» (ст. метро Індустріальна), парк Машинобудівників (ст. метро Московський проспект), парк «Перемога» та інші.

Із втратою в минулому столітті домінування виробництва в індустріально розвинутих країнах почався процес реорганізації виробничих територій. В містах почали зменшуватись площі виробничих територій. Також, на виробничо-сільбищних територіях співвідношення житла та виробництва стало нерівномірним, сільбищні території поступово збільшувались. А отже, збільшилась потреба в створенні або реновації рекреаційних зон. Таким чином, актуальністю теми дослідження є виявлення містобудівних прийомів просторово-композиційної організації та реновації міського середовища, які допомагають реорганізувати рекреаційний простір, диференціювати навантаження на ландшафт, гармонізувати ландшафтно-містобудівне середовище.

ФУНКЦІОНАЛЬНА ТА ПЛАНУВАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО КОМПЛЕКСУ ДЛЯ МАЛОМОБІЛЬНИХ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ

Синицька А.С.

Науковий керівник – Коптєва Г.Л., канд. архіт., доцент

В останні роки в Україні зростає чисельність людей, які мають фізичні та психологічні вади. Виникає необхідність розробки системи реабілітації, яка включає медичні, психологічні, педагогічні, соціально-економічні, архітектурно-просторові та інші заходи, спрямовані для покращення життєдіяльності маломобільних груп населення. Метою реабілітації є покращення фізичного стану таких груп населення, їх соціальної адаптації та інтеграції у суспільство. Вирішення завдання щодо реабілітації маломобільних груп населення вимагає комплексного підходу та досвіду.

Досить актуальним є застосування нових інноваційних форм фізичної, психологічної та соціальної реабілітації, а також створення відповідних сучасних архітектурно-містобудівних об'єктів. Прикладом такого нового типологічного об'єкта є спортивно-реабілітаційний комплекс для маломобільних груп з обмеженими фізичними можливостями. Вирішення проблеми формування архітектурних комплексів в структурі сучасного міста потребує розробки базової концепції з урахуванням багатьох аспектів.